

ทุจริตเงินคนพิการ โทษพ้นจากตำแหน่ง ... ครับ !

โดยนายปกครอง

กล่าวถึงเรื่อง “**เจ้าหน้าที่ทุจริต**” โดยเฉพาะการทุจริตเงินงบประมาณที่รัฐจัดให้กับประชาชน บางกลุ่มบางประเภทเพื่อเป็นการช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนในเรื่องต่างๆ มิให้ได้รับรู้อยู่เนืองๆ และผลของการทุจริตย่อมนำมาซึ่งการถูกลงโทษทางวินัยในระดับต่างๆ ตามแต่พฤติการณ์ของแต่ละคนและข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในแต่ละกรณี

ดังเช่น คดีปกครองที่นายปกครองนำมาเล่าสู่กันฟังฉบับนี้ เป็นกรณีของนาย ก. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและเป็นประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลอีกตำแหน่งหนึ่งด้วย **กระทำการทุจริตเงินเบี้ยยังชีพคนพิการโดยรับเงินแทนผู้พิการแต่ไม่ส่งมอบเงินให้ในทันที...ครับ !**

ภายหลังจากการสอบสวน นายอำเภอจึงมีคำสั่งให้สมาชิกภาพของนาย ก. สิ้นสุดลง

นาย ก. เห็นว่าเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะผู้พิการได้ทำหน้าที่เสมือนมอบอำนาจให้รับเงินแทน โดยลงลายมือชื่อถูกต้อง จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองขอให้มีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่ง

คดีนี้ มีข้อเท็จจริงที่น่าสนใจเกี่ยวกับพฤติการณ์ของการกระทำทุจริตครับ !

โดยในเบื้องต้นนาย ก. จัดทำหนังสือมอบฉันทะและหลักฐานปลอมแปลงลายมือชื่อของผู้พิการและรับเงินเบี้ยยังชีพแทนคนพิการเป็นเวลา ๘ เดือน เมื่อมีการทวงถามก็แจ้งว่า **บัตรคนพิการหมดอายุแล้วไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือ ทั้งที่ยังเป็นผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพ** ต่อมาเมื่อมีการร้องเรียนจึงคืนเงินทั้งหมดให้ผู้พิการ

จากการสอบสวนข้อเท็จจริง ฟังได้ว่า นาย ก. ได้นำหนังสือมอบอำนาจไปให้ผู้พิการลงลายมือชื่อไว้หลายฉบับและไม่ระบุวันที่ในหนังสือและในแต่ละเดือน นาย ก. จะเป็นผู้รับเงินแทนโดยใบสำคัญรับเงินระบุชื่อนาย ก. เป็นผู้รับเงิน

คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี (นายอำเภอ) ที่ให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลของนาย ก. สิ้นสุดลง ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับเงินเบี้ยยังชีพผู้พิการแทนผู้พิการแต่มิได้ส่งมอบให้ผู้พิการทันที แม้ต่อมาจะนำเงินที่ได้รับไปมอบให้แก่ผู้พิการ แต่ก็เป็น **การมอบภายหลังที่ได้มีการร้องเรียนแล้ว** อีกทั้งหนังสือมอบอำนาจให้ผู้ฟ้องคดีรับเงินแทนได้จัดทำขึ้นหลังจากมีการร้องเรียนว่าผู้ฟ้องคดีทุจริตเงิน ไม่ใช่หนังสือมอบอำนาจที่จัดทำขึ้นเพื่อรับเงินในแต่ละเดือน ผู้ฟ้องคดีจึงมีพฤติกรรมการทุจริตด้วยการแสวงหาประโยชน์มิควรได้เกี่ยวกับเงินเบี้ยยังชีพความพิการ การที่ผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลของผู้ฟ้องคดีสิ้นสุดลง ตามมาตรา ๔๗ ตรีวรรคหนึ่ง (๗) ประกอบมาตรา ๔๗ ทวิ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๑๐๙/๒๕๖๑)

ครับ !! จากอุทธรณ์ข้างต้น นอกจากจะเตือนให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตระหนักต่อการประพฤติปฏิบัติและการใช้อำนาจหน้าที่ให้ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว เจ้าหน้าที่ของรัฐยังต้องตระหนักถึงการทำหน้าที่เป็น **“ตัวแทนของรัฐ”** ในการขจัดปัดเป่าความเดือดร้อนของประชาชน เงินหรือประโยชน์อื่นใดที่รัฐจัดให้เป็นสวัสดิการหรือสงเคราะห์แก่ประชาชนที่เดือดร้อน ต้องดำเนินการด้วยความรับผิดชอบและสุจริต...ครับ ! สำหรับประชาชนผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใดที่รัฐจัดให้ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องระมัดระวังและปกป้องคุ้มครองสิทธิของตนในการติดตามตรวจสอบสิทธิอย่างสม่ำเสมอ...ครับ !